

[Landbrugsministeren.]

indførsel her til landet af hunde og katte ikke indslæbes rabies, ikke har tilsigtet at genere nogen, men har været resultatet af foreliggende omstændigheder. Det gælder også de regler, der er fastsat i bekendtgørelsen i slutningen af februar 1970. Loven om udførsel og indførsel af levende dyr giver landbrugsministeren bemyndigelse til at træffe foranstaltninger til forebyggelse af indslæbning af smitsomme husdyrsygdomme ved indførsel af husdyr, og det er dette lovgrundlag, den omhandlede bekendtgørelse bygger på.

Forud for bekendtgørelsen af 19. februar i år gik de på dette område gældende regler ud på, at hunde og katte fra rabiessmittede områder for at kunne indføres her til landet skulle vaccineres ved ankomsten og anbringes i karantæne på dyrehospitalet i Emdrup i 6 uger. Jeg har tidligere i forbindelse med besvarelsen af et af hr. Aksel Larsen her i det høje ting stillet spørgsmål om denne sag gjort rede for de omstændigheder, der førte til, at der ikke længere var karantænemulighed på dyrehospitalet i Emdrup.

Jeg vil gerne videre til det af hr. Aksel Larsen rejste spørgsmål om, hvilke forhandlinger der foregik på nordisk plan forud for bekendtgørelsen af 19. februar, oplyse, at veterinærdirektøren i skrivelse af 29. januar 1970 rettede henvendelse til veterinærstyrelserne i Finland, Norge og Sverige i anledning af den opståede karantænesituation. Veterinærdirektoratet meddelte de nævnte parter, at direktoratet havde til hensigt at indstille til landbrugsministeriet, at indførselsreglerne for hunde og katte ændredes, således at fremtidig indførsel til Danmark ville blive betinget af for det første vaccination af en anerkendt, modificeret rabiesvirusvaccine senest 2 og højst 12 måneder før indførselsdatoen, for det andet en fornyet vaccination mod rabies med vaccine af ERA-stammen ved ankomst til dansk grænse og for det tredje anbringelse i hjemmekarantæne under veterinærtilsyn i en endnu ikke fastlagt periode på mellem 3 og 6 uger. Veterinærdirektøren meddelte i ovennævnte skrivelse, at han gik ud fra, at den opståede situation betingede, at overenskomsten mellem de nordiske lande om trafikken med hunde og katte

måtte tages op til overvejelse, og henstillede, at dette skete så vidt muligt omgående.

Som grundlag for veterinærstyrelsernes overvejelser meddeltes det yderligere, at rabiestilfælde nr. 3 og 6 opført på veterinærdirektoratets dagliste, der tilstilles de nordiske veterinærstyrelser, for henholdsvis 21. og 23. januar d.å. lå så tæt ved nordgrænsen for bekæmpelseszonen ved Kongeåen, at direktoratet samme dag, som henvendelsen afgik til de nordiske veterinærstyrelser, ville afgive indstilling til landbrugsministeriet om at få udvidet bekæmpelseszonen mod nord, og det er jo det, der allerede er sket. Området for udvidelsen blev angivet med oplysning om, at der ville blive gennemført samme bekæmpelsesforanstaltninger i dette som i det hidtidige bekæmpelsesområde, og at udvidelsen ikke betød, at man havde opgivet at holde rabies syd for Kongeålinjen under kontrol.

Reaktionen fra veterinærstyrelserne i de øvrige nordiske lande var som bekendt, at der blev stillet krav om 4 måneders offentlig karantæne ved indførsel af danske hunde og katte til Sverige. Spørgsmålet har ikke været drøftet mellem den danske og de øvrige nordiske landes regeringer. Jeg har drøftet sagen med min svenske kollega, der under samtalen gav udtryk for, at han alene måtte henholde sig til den svenske veterinærstyrelses holdning. Veterinærdirektøren har efter min anmodning ført forhandlinger med de øvrige nordiske landes veterinærchefer den 20. marts 1970, men disse forhandlinger har ikke kunnet ændre de øvrige nordiske landes stillingtagen. Veterinærdirektoratet har om forhandlingernes forløb oplyst, at der blandt mødedeltagerne var enighed om, at man i det danske veterinærdirektorat som følge af forespørgsler fra og samtaler med veterinæradministrationerne i de øvrige nordiske lande i de seneste måneder om rabiessituationen i Sønderjylland har haft grund til at antage, at Danmark på et nært forestående tidspunkt ville blive udelukket fra den nordiske trafikordning for hunde og katte, og dette synes jeg er noget meget centralt i hele problematikken.

Der blev ved forhandlingerne givet tilsagn om, at Finland, Norge og Sverige ikke på grund af rabies ville kræve indskrænkninger i en eventuel aftalt ordning, så længe